

Turistický Průvodce ANDRIA (ITÁLIE)

Region Apulie

Andria se nachází v Itálii, konkrétně v regionu Apulie, nejjižnějším regionu světa v Středozemním moři. Má tvar podpatku a její rozloha činí 20 tis. km². Na východě Itálii omývá Jaderské moře a na jihu moře Jónské. Andria má téměř 4 miliony obyvatel, většina z nich žije v okolí Bari. Historická, kulturní a zeměpisná různorodost je typická pro všech šest provincií Apulie: Bari (hlavní město Apulie), Barietta-Adria-Trani, Brindisi, Foggia, Taranto a Lecce, slavné po celém světě barokní město. Díky svému zeměpisnému umístění a příjemnému středozezemnímu klimatu, byla Apulie vždy ideálním místem k žití. Je také kolébkou kultury.

Andria

Podle archeologických nálezů městovzniklo už v daleké prehistorii. Název města pravděpodobně souvisí se Svatým Ondřejem, který tímto krajem procházel nebo může být odvozeno z latinského slova *Antrum* (jeskyně), kvůli častému výskytu jeskyň a grot. Stejně jak i na ostatních městech Apulie, se na Andrii podepsaly někdejší časté invaze. Hlavně řecké a nomádské. Největší slávy však Andria dosáhla za časů císaře Frederika II Švabského v 13. stol. Za jeho vlády byla na městské bráně vyryta inskripce Sv. Andria. Obě své ženy nechal Frederik pohřbít v podzemní hrobce nejstaršího zámku, *Castel del Monte*, který se nachází na hoře Caccia, 680 metrů nad mořem a 18 kilometrů od Andrie. Osmiúhlý zámek, který symbolizuje císařovu korunu, dominuje okolní *Murgii*. Zámek byl uznán UNESCO za světovou památku v roce 1996. Jeho podoba se nachází také na nejmenším evropském centu. Do Andrie je snadno se dostat přímými lety z téměř každého evropského státu. Nejbližším letištěm je letiště Karol Wojtyla v Bari-Palese, 50 km od Andrie. Z místní železniční stanice je možno se dostat na letiště za 40 minut. Ubytovat se je možné ve dvou 3-hvězdičkových hotelích nebo v bed&breakfast, které se nachází v centru města. V městě je spousta restaurací a kaváren, které podávají místní lahůdky. Turisté se mohou dostat do všech okolních měst regionu místní autobusovou linkou nebo si půjčit kolo. Internet je dostupný ve všech hotelech a internetových kavárnách a taky na některých veřejných místech.

Zdejší architektura a umění

Apuliánský region byl vystaven mnoha válkám po mnoho let a to díky jednoduchému přístupu přes moře a pevninu. Výsledkem toho byly dějiny, umění a kultura Apuliánského regionu poznamenány Řeky, Rumuny, Byzanty, Araby, Normany, Španěly a jinými, kteří zde zanechali stopy své přítomnosti.

Nejlepší panoramy v Andrii

Castel del monte je nejvíce reprezentativním místem zdejšího umění v našem městě. Jeho jedinečný osmiuhelný tvar a skryté číslo osm, které můžeme najít ve všech aspektech této jedinečné budovy, vytváří mnoho legend ohledně jeho využití v dávných časech. Tato budova byla navržena neznámým architektem na přání Fridricha II Štaufského.

Katedrála

Je postavena v románském stylu a nachází se ve starém městě. Vevnitř se nachází 3 uličky a 10 kaplí. Jedna je věnována patronovi města, sv. Richardovi. Na pravé straně je kaple s posvatnými ostatky **Ježíšových trnů**.

Válečný památník

Byl postaven v klasicistickém stylu a nachází se uprostřed Památního parku, kde bylo zasazeno 800 stromů na památku padlých vojáků během první světové války.

Kostel sv. Augusta

Byl postaven v románském a gotickém stylu. Vchod je zdobený sedmi bassorilieovými freskami. Poukazuje na hranici mezi tím, co je posvátné a světské. Podle náboženství překročení brány znamená vstup do nebeských bran. U vstupu je lev symbolizující Kostel.

Brána sv. Ondřeje

Byla postavena v 1953 roku a je jediná stále existující ze čtyř bran v Andrii. Je taky zvána Fridrichova archa, protože je spojována s andrijskou lojalitou vůči Fridrichovi II Štaufskému, která byla odměněna uvolněním od placení daně a jiných povinností. Plaketa vepředu připomíná tuto událost.

Všude na venkově v Puglii můžete najít **masserie**, jedinečnou ukázkou pravého Apuliánského umění. **Messarie** je umocněný farmářský dům. Původně z 16. století, messarie byly něco jako pevnost proti Turkům nebo pirátům. Později se zachovaly a byly stále využívány. Dnes jsou messarie velmi populární mezi turisty z celého světa. Jsou využívány spíše jako penziony pro turisty, kteří si libují v relaxování na venkově a mají rádi tradiční kuchyni, kterou si mohou vychutnat v restauracích. Kurzy vaření si turisté mohou vyžádat u majitelů domů.

Nejlepší výhledy v Puglii:

Gargano: je místo na severu Puglie. Je populární mezi severoevropskými turisty pro své krásné pobřeží a moře. Vieste a Pugnochiuso jsou nejvíce navštěvované letní destinace. Toto místo je také zajímavé pro jedinečný venkov a svatyně sv. Michaela archanděla a sv. Giovanniho Rotonda. Tato místa jsou zvláště známá pro poutníky. **Trani**, které je vzdáleno pouze pár kilometrů od Andrie, je velmi populární místo mezi turisty pro svoje krásné výhledy do přístaviště a pro katedrálu - mimořádný příklad románské architektury v Puglii. Její stavba je spojována se sv. Nikolasem a jeho potížemi za časů Normanů. Byla postavena za použití Trani kamenů, typické místní tufu se vyznačuje velmi světle růžovou barvou, která mění barvu v závislosti na světle slunce. Tento kámen je ještě dnes dobývan v Trani. Bari, hlavní město Apulie, je živé elegantní moderní město na pobřeží Jaderského moře. Je to rušný turistický a obchodní přístav zejména s východními zeměmi Evropy. Je tam hrad jako v téměř každém městě v Apulii. U Baziliky svatého Mikuláše je krásný pohled na město. Alberobello je malé malebné městečko, kde jsou světoznámé trulli, což jsou typické stavby z bílých suchých kamenů kuželovitého tvaru, původně obydlených rolníky. V dnešní době většina z nich se dostala do obchodů, ale zachovala svou původní strukturu a některé další byly proměněny na bed&breakfast. Trulli byly včleněny do světového kulturního dědictví UNESCO. Ostuni je tzv. White Town, kvůli barvě svých budov. Stojí na kopci a je vidět z dálky. Mezi jeho okolí: Palazzo Ducale Zevallos, který se vyznačuje jasnými vodorovnými a svislými čarami, které označují obrysy celé fasády. Zevallos erb vystupuje na centrální tympan. Věž Saint Oronzo se svými barokními linkami dominuje asi 20 metrů vysoko nad politickým centrem města. Byla postavena v roce 1771 architektem Giuseppe Greco. Brindisi je starověké římské město. Via Appia a Via Traiana byly dvě silnice, které spojovaly město Řím. Město bylo nesmírně důležité byl to nejjednodušší způsob, jak u římských císařů udržet kontrolu nad Řeckem a Východem. Město je stále důležitým přístavem, a je dobře známé turistům ze severní Evropy, protože je to nejkratší cesta k dosažení Řecka se svými trajekty odplouvajícími dvakrát denně na Patrasso. Taranto se nazývá město dvou moří, jako je tomu v zátocě s výhledem na Malé moře a Velké moře. V dávných dobách bylo kolonizováno Řeky, kteří zde zanechali nesmazatelné stopy své civilizace. Ve městě je možné vidět drahocennou sbírku řeckého umění v Museo Nazionale. Lecce je světově známý jako město baroka pro své staré vysoce oceněné umění. Katedrála, postavená v roce 1114, je vyrobena z typických vápenatých kamenů této oblasti. Tento světlý kámen dává lesk na stěnách a vytváří nádherné světlo a stín. Saint Agata bazilika je barokní budova, která sahá až do 18. století. Byla postavena na místě románského kostela zasvěceného sv. Janu Zlatoústému.

Slavní lidé z Andrie

Mezi slavné lidi narozené v Andrii patří Farinelli. Je jedním z vynikajících operních zpěváků 18. století. Celý svůj život věnoval hudbě. Studoval v Neapoli a byl velmi brzy

kastrován, aby se zachránil jeho sopránový hlas měnící se v dospělosti. Zpíval na mnoha významných dvorech v Neapoli, Římě, Benátkách, Florencii, Miláně a dalších evropských městech a byl velmi úspěšný. Král Filip XV. ho ocenil natolik, že jej jmenoval rytířem. Farinelli založil italské Teatro dell'Opera. Se vstupem na trůn Karla III. Farinelli ztratil svůj vliv a strávil svá poslední osamělá léta v Boloni. Mezi aktuální slavné osobnosti patří herec Riccardo Scamarcio. Na konci 90. let, po jeho školních letech, se přestěhoval do Říma, kde se zúčastnil dramatické lekce na Scuola Nazionale del Cinema. Svoji kariéru zahájil jako herec v různých televizních pořadech a filmech jako " Amailtuonemico 2 " " Compagni di Scuola " a " Io ti salverò ". V následujících letech hrál několik pozoruhodných rolí v dalších filmech, jako je " Ora o maipiù " a " La Meglio Gioventù " MT Giordana. Ale především jeho role ve filmu " Tremetrisopra il cielo " z něj udělala opravdovou ikonu pro mnoho teenagerů. V roce 2005 byl jedním z hlavních herců ve filmech " Romanzocriminale " s Michele Placido a " Texas " s Valeríí Golino . Za zmínku také stojí Caparezza- rapper, který se svým hitem "Vieni ballare in Apulia" proslavil po celém světě. Albano, popový zpěvák z mnoha světoznámých hitů. Checco Zalone, filmový režisér v úspěšném filmu "Sole a catinelle". Rodolfo Valentino, světoznámá filmová hvězda.

Apuliňonské lidové písně

Lidová píseň byla obvykle anonymní. Obyčejní lidé, kteří žili na svých nekvalifikovaných pracovních místech byli většinou nevzdělaní lidé, kteří však byli zvláště vnímaví, uměli se snadno a dobře vyjadřovat v hudbě. Tyto písně byly často zpívány bez řádné umělecké

formy. Zvuky jsou často obtížně vyjadřované. Slova jsou někdy psaná bez ohledu na prozódii, a přesto probouzejí radost, emoce, sympatie mezi diváky.

Historické, politické nebo náboženské události, stejně jako běžné denní události a jednoduché popisy venkovského života daly inspiraci lidovým písním. Každý může pocítit šťastný nebo smutný nádech těchto skladeb. Písně souvisí s běžnými tématy, jako jsou svatby, námluvy a lásky s humorem a nádechem ironie. Náboženská témata jsou často spojována s populární vírou, která má co do činění s závažností tématu, jak navrhnout společný postoj obyčejných lidí dělat si legraci z duchovních témat. Mezi písněmi jsme vybrali pro jistotu " L' acquadella Fontana ", což je nejkrásnější a nejjednodušší ze všech písní na zapamatování a zpívání pro zahraniční návštěvníky.

Apuliňonské lidové tance

„Pizzica“ je typický lidový tanec Salento, což je jižní část Apulie. První písemný zdroj „Pizzica“ sahá až do 18. století, kdy někteří šlechtici tančili na počest krále Ferdinanda IV Bourbon u příležitosti jeho návštěvy na jih Apulie, ale původ tohoto radostného tance je jistě mnohem starší. Jako ve skutečnosti, tento tanec byl původně z chudé části lidu, zemědělců, kteří tancovali po náročném pracovním dni v polích, pak během místních slavností k setkání a zapomenutí na útrapy své rutiny. Dnes je považován za tanec mezi mužem a ženou. Určitě se vztahuje na společenské konvence v době, kdy muži a ženy nemohli otevřeně flirtovat. Ve skutečnosti, je to žena, která se pohybuje rychle, aby unikla jeho pronásledování, pak se náhle zastaví a začne znovu. Pohyby jsou odlišné, neboť muži a ženy představují rozdílné postoje a emoce. Muž tančí s rukama vždy otevřeně, tak aby navrhl svou ochotu a touhu obejmout svou ženu v posledním pokusu ji chytit. Jeho rychlé a vysoké skoky umožňují předvést mužnost, jeho fyzickou sílu, svou erotickou přitažlivostí zapůsobit na dámu. Žena tančí klidnějším způsobem, protože je to plachá ženská povaha. Rukama drží své šaty, a taky se pohybuje smyslným způsobem kolem něj. Tanec je doprovázen řadou hudebních nástrojů: dudy, housle, mandolíny, foukací harmonika, flétna, kastaněty, kytary a tamburíny. V dnešní době, Pizzica se stále provádí v Salento, stejně jako v jiných částech regionu, a to zejména v letních měsících. Díky filmaři Edoardo Winspeare tanec Pizzica je široce známý po celém světě, tančí ho v jeho filmech: La Pizzicata (1997), Sanguévivo (2000) a Il Miracolo (2003).

Tradiční Apuliánská kuchyně

Puglia je z velké části zemědělskou plochou na jihu Itálie, která je známá pro svůj olivový olej a víno. Její země je plochá a úrodná. Značná část území je určena pro zemědělství, pěstování plodin a chov hospodářských zvířat. Zemědělský charakter kraje má vliv na jeho kuchyni, která je inspirovaná místními produkty: pšenicí, zeleninou a olivovým olejem. Místní tvrdé pšenice se používá pro zdejší těstovinovou specialitu: Orecchiette - malé ručně vyrobené mušle ve tvaru ucha, které jsou denně vyráběny mnoha ženami v domácnosti. Tento pokrm se obvykle podává s chutnými omáčkami. Velkou roli v tradiční Apuliánské kuchyni hrají také luštěniny a ryby, jelikož z místního pobřeží je výhled na Jaderské moře. Stejně jako u těstovin, zdejší tvrdá pšenice se používá také v Puglijském chlebě, který je ve všech svých tvarech a velikostech stálou přílohou k jídlu. V zapadlých vesnicích, kde stále ještě existují kolektivní pece na dřevo, si místní hospodyňky pečou vlastní chléb. Místní kuchyně je také charakteristická širokou škálou zeleniny: rajčaty, artyčoky, boby, raketami, cuketou, fazolemi, fenyklem, paprikou a cibulí. Boby se používají k výrobě zahuštěné polévky v zimě, čerstvého salátu v létě, jsou přidávány do těstovin nebo se z nich vyrábí pyrė. Puglijská kuchyně využívá divoce rostoucí zeleniny jako třeba brokolice, která se podává buď samostatně, nebo jako součást jídla. Puglijské skalnaté vnitrozemí je ideální pro chov ovcí. Jehněčí, vepřové a hovězí jsou velmi populární v naší místní kuchyni. Díky chovu ovcí se ve zdejších regionu většinou vyrábí ovčí sýr. Puglijské pecorinos a ricottas jsou vynikající a lahodné sýry, stejně jako burrata di Andria, svěží, krémově měkký sýr, který se vyváží téměř do celého světa. Dlouhé puglijské pobřeží a rybářská tradice přinášejí na stůl velké množství mořských plodů. Mezi nimi je parmice pruhovaná, mušle, mořský okoun a sépie, všechny se používají v mnoha receptech. A konečně – puglijské dezerty. Základ mnohých dezertů tvoří mandle (v regionu se produkuje velké množství mandlí), často v kombinaci s medem nebo vin cotto di fichi (druh fíkového koncentrátu). Některé jiné dezerty jsou vyráběny ze slazeného sýra ricotta. Puglijská středomořská kuchyně byla zapsána v roce 2010 na seznam kulturního dědictví UNESCO díky jejímu přírodnímu jídlu, vyrobenému z čerstvých, přírodních složek, které pomáhají předcházet některým závažným onemocněním, jako je rakovina a mrtvice.

Tradiční kostýmy Apulie

Navzdory dnešní moderní době se v Apulii dochovala tradice nošení krojů, které můžeme obdivovat hlavně v období festivalů, které jsou pořádány na počest svatých patronů města nebo které mají přilákat poutníky z okolních měst a taky z celé Apulie.

V dávných časech se mužský kroj skládal z krátkých upnutých kalhot, barevných punčoch nebo podkolenek. A vesta nebo krátký kabát byly olemované černou stuhou. Muži byli zvyklí se holit, vousy nebyly moderní. Na hlavách nosili frygické čepky, ve tvaru kuželu, které si stahovali na pravé ucho. Někdy také nosívali barety s kšilem a velké boty. Kroj byl většinou temně modré, bílé, žluté, růžové nebo černé barvy a byl ušitý z vlny nebo bavlny. Námořníci přes košile oblékali bavlněné vesty a v zimě kabáty s kapucí. Ženy také nosívaly vesty, které byly v pase stáhnuté páskem a na pásku byla připevněna malá látková taštička. Dlouhou plisovanou sukni doplňovala blůza. Někdy nosívaly korset nebo šálu, která zakrývala prsa a také blůzu z kvalitní látky. Zbytek kroje tvořily bílé nebo červené, vlněné nebo bavlněné ponožky. Boty byly z barvené telecí kůže, zdobené železnými přezkami. Ženy měly vlasy sepnuté v zadu hlavy a hlavu a ramena zakrývaly šatkami a šály.

Literatura

Puglie byla zemí spisovatelů. I v dnešní době tam žijí talentovaní spisovatelé, kteří tvoří díla různých literárních žánrů. Mezi nimi: Giorgio Saponaro, Giancarlo De Cataldo, Nicola Lagioia, Mario Desiati, Flavia Piccinni a spousta dalších. Děj knih se většinou odehrává v Puglii, protože tito spisovatelé mají silné vlastenecké cítění. V zahraničí nejznámějším

je Gianrico Carofiglio, jehož romány byly přeloženy do mnoha jazyků. Gianrico se narodil 30. května 1961, v Bari. Vystudoval práva a stal se soudcem. V 2008 kandidoval do Demokratické strany v Senátě, a téhož roku byl zvolen senátorem. Svoji literární tvorbu započal krátkými povídkami a v 2002 roce debutoval románem *Nevědomý svědek*. Tato kniha se přičinila ke stvoření italského thrilleru. Příběhy právníka Guida Guerrieriho, hlavní postavy většiny jeho knih, mu získaly řadu významných cen. Jeden z jeho nejznámějších románů *Né qui néaltrove-Una notte a Bari* je příběh o třech starých přátelích: Gianrica, Paola and Giampiera, kteří se náhodně setkávají po dvaceti letech v Bari. Kamarádi vzpomínají staré časy a srovnávají současnost s časy, kdy byli ještě studenty. Mají příležitost se podívat na svoje rodné město z jiného úhlu pohledu a prozkoumat svoje životy. Carofiglio získal mnoho literárních ocenění a mnohé jeho knihy byly úspěšně zfilmovány.